

Ninaj, Ninaj...

vineri, 06 ianuarie 2012

Ima jedna simpati na pri a koja ide ovako: neki otac kuca na vrata spava e sobe u kojoj njegov sin spava. Sine, probudi se! , kaße; otac. Iznutra sin uzvra a: Joj, tata, ja bih joße; spavao. Ne da mi se ustati! ; Nato e otac sada malo glasnije: Sine, ustaj! Moraße; u ße; kolu. Zakasnit eße;! ; Ali, ja ne ßelim u ße; kolu! ; uzvra a sin. ße; to to govoriße;?! Zaße; to ne ßeliße; u ße; kolu? ; Zbog tri razloga ; odgovara sin. Prvo, u ße; koli je tako dosadno; drugo, u ße; koli me djeca zadirkuju; i tre e, jednostavno ne podnosim ße; kolu! ; Otac vidno uzrujan, odgovara sinu: E kada tako govoriße;, sada u ja tebi nabrojiti tri razloga zaße; to moraße; i i u ße; kolu: prvo, sine, to je tvoja dußnost; drugo, ti imaße; 45 godina; i tre e, sine, ne zaboravi da si ti u itelj i nastavnik!!!

esto smo sli ni sinu iz pri e. Rado bismo prespavali mnoge ßivotne izazove, zatvaramo o i pred stvarnoße; u, bjeßimo u uspavanost koja poprima razli ite oblike: komotnost, povrße;nost, ravnoduße;nost, samozadovoljstvo. Ako svemu tome dodamo i duhovnu uspavanost koja zamra uje pogled na ono ße; to je bitno i dragocjeno u ßivotu, tada nije pretjerano re i da ve ina ljudi spava, a da toga nisu ni svjesni. Ra aju se spavaju i, ßive spavaju i, ßene se spavaju i, odgajaju djecu spavaju i, umiru spavaju i, a da se nikada nisu stvarno probudili ; Isus u evan elju kaße;: Pazite! Bdijete jer ne znate kada je as. Vrijeme doße;aße; a poziv je krße; anima na evan eosku krepost budnosti. Gospodar treba biti stalno prisutan u mislima svojih sluga. Evan eoska budnost, nadalje, zna i budnost pred zlom u svim njegovim o itovanjima. Krße; anin se ne smije uljuljati u laßne sigurnosti. A to u kona nici zna i da se u imo svjesno ßivjeti. Svaki as bi mogao biti zadnji as. Svaki trenutak je neponovljiv. Zbog toga moramo svjesno odlu iti uz ße; to veßemo naße; e srce i pamet. Svakodnevno smo izloßeni mnoße;tvu poruka iz anonimnih srediße;ta mo i, umotane u celofan toboßnjega humanizma, dobro kamuflirane, koje podmuklo ulaze u naße; mentalni sklop, u naße; obitelji. Padaju mi na pamet rije i ße; to ih je Gospodin uputio proroku Izaiji: Idi, postavi straßara! ße; to vidi, neka javi! A straßar viknu: Povazdan, Gospodaru, stojim na straßarnici, itavu no na straßi prostojim! ; (Iz 21, 6-11) Mogu li krße; ani to re i o sebi? Straßaru, koje je doba no i? Je li znamo koje je doba no i? Ili krße; ani spavaju kao i ostali i niße;ta ne primje uju? Nitko ne bdije. Nema straßara, nema svjetiljki koje se stavljaju na stol da svijetle uku anima. Ako je u nama krße; anima tama, kolika e tek biti tama u svijetu?! Vrijeme je da se oda sna prenememo!

Svakomu od nas, kaße; Isus u prispodobi o ovjeku koji polaze i na put ostavlja svoju ku u slugama na upravu, Bog je povjerio posao u njegovoj ku i koja je cijeli svijet. Mi katkada mislimo da smo bezna ajni, da naße; mali ßivot nema ve eg utjecaja na tijek zbivanja u svijetu. To je posvema pogrjeße;na predodßba. Bogu je itekako vaßno kako emo odigrati svoju ulogu na pozornici ßivota. Valja biti budan kako bismo uli Boßje kucaje na naße; vratima.

ße; to je naße; a ostavße; tina? Ne mislim na financijsku ili materijalnu ostavße; tinu, nego na to kako smo potroße; ili ßivot koji nam je Bog darovao? ße; to smo napravili sa svojim vremenom na zemlji? ße; to emo ponijeti sa sobom? Odgovor bi se trebao odnositi na naße; duhovnost, na naße; a dobra djela, na to da smo u ßivotu pomagali i voljeli druge. To je osnovna tema krße; anstva. Ako ßivot sagledamo kao putovanje u sklopu kojega ostvarujemo svoju misiju za Boga, za druge i za sebe, tada nema mjesta pospanosti.

Dr. theol. Davor Lucacela